

РЕШЕНИЕ

№ 7697

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12723** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ТЕКС ЕНД ЛЕГАЛ АДВАЙЗОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление и за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], Бизнес сграда 2, ет. 3 от управителя Г. В. срещу Решение № ПО-118/01.12.2021 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0002990/03.11.2021 г., издадено от М. П. на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Твърди се в жалбата, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Иска се отмяна на решението.

Оспорващото дружество, редовно призовано се представлява в съдебно заседание от адв. В., с пълномощно по делото. Поддържа жалбата по изложените в същата доводи и моли съда да отмени процесното решение и потвърденото с него Постановление за

налагане на предварителни обезпечителни мерки. Претендира разноски, минимален хонорар по наредбата.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП – С., чрез надлежно упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът след като прецени законосъобразността и обосноваването на оспорения акт с оглед разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, както с оглед на заявените с жалбата основания, така и служебно, в изпълнение на разпоредбата на чл. 168 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На дружеството – жалбоподател е възложена ревизия със заповед от 19.07.2021 г., за установяване на данъчни задължения. Ръководителят на ревизиращия екип е предложил на публичния изпълнител (искане от 01.11.2021 г. - на л. 21 от делото) да наложи предварителни обезпечителни мерки, за обезпечаване последващото събиране на публични задължения – данък добавена стойност, в размер на 134 075,88 лв. главница и 13343,00 лв. лихви, които предстои да бъдат установени с ревизионен акт.

Главен публичен изпълнител с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0002990/03.11.2021 г. издадено във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р- 22002221004059-039-001/01.11.2021 г., издадено от М. К. М. - ръководител екип, извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002221004059-020-001/19.07.2021 г. е наложил заповед върху налични и постъпващи по банкови сметки на дружеството суми, до размер от общо 147 418, 88 лв., в това число главница 134 075, 88 лв. и лихва в размер на 13 343 лв.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С Решение № ПО-118/01.12.2021 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, с изх. №С210022-023-0002990/03.11.2021 г. и след като е обсъдил всички възражения на дружеството, е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение.

И. на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел

предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3.

Несъмнено, тежестта да докаже съобразяване с тези изисквания/ограничения е върху публичния изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал.ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3.

Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен, дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия.

В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано. Данните и доказателствата за имущественото състояние на дружеството, с които са разполагали органите по приходите, са позволявали да бъде направено обосновано предположение, освен за размера на публичните задължения на ревизираното дружество, така и за това, че предварително обезпечаване може да бъде насочено само върху активната банкова сметка. Подателят на жалбата не представя доказателства за твърдението си, че запорирането на сметката води до „сериозно възпрепятстване“ на дейността му и/или са причина за спиране на тази дейност, по смисъла на чл. 121, ал. 3 ДОПК.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът може (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи/не представя доказателства за „сериозно възпрепятстване“, по смисъла на чл. 121, ал. 3,

изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Освен това дружеството може да се възползва от хипотезата, визирана в чл. 229 от ДОПК, която дава възможност на ревизираното лице да иска издаването на Разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства. Видно от съдържанието на административната преписка, молба от длъжника за разрешение за неотложни плащания не е постъпвала.

Настоящият съдебен състав намира с оглед гореизложените съображения, че не е налице основание за отмяна на наложените обезпечителни мерки, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на правния спор разноските са в тежест на жалбоподателя.

Жалбоподателят следва да заплати на ТД на НАП- С. минималното възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева, определено на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, Трето отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕКС ЕНД ЛЕГАЛ АДВАЙЗОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление и за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], Бизнес сграда 2, ет. 3 от управителя Г. В. срещу Решение № ПО-118/01.12.2021 г. на Директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „ТЕКС ЕНД ЛЕГАЛ АДВАЙЗОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – [населено място], на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: